

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

dlb

Rīgā 2012.gada 20.jūnijā

Saeimas priekšsēdētājam
Solvitai Āboltiņai

Ministru prezidentam
Valdim Dombrovskim

Ļoti cienījamā Āboltiņas kundze!
Augsti godājamais Dombrovska kungs!

Saeima 2012.gada 31.maijā pieņēma Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likumu. Šis likums ir būtisks solis Latvijas tiesību sistēmas attīstībā, sistēmiski sakārto vairākus tiesiskus jautājumus un likuma līmenī nosaka valsts pienākumu gādāt, lai personas tiktu iespējami plaši informētas par viņu tiesībām un pienākumiem.

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma izstrādei veltīts daudz laika un pūļu, tai skaitā veikts situācijas izvērtējums un notikušas plašas diskusijas gan izpildvaras, gan likumdevēja līmenī. Neraugoties uz to, Valsts prezidenta kancelejā tika saņemts lūgums likumu neizsludināt un nodot otrreizējai caurlūkošanai. Šā iemesla dēļ, izsludinot likumu, vēlos atzīmēt dažus svarīgus jautājumus.

Visupirms vēlos akcentēt, ka Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 14.panta otrās daļas (nosaka valsts pienākumus likumu skaidrošanā) un 16.panta (nosaka sistematizētu normatīvo aktu pieejamību portālā www.likumi.lv) nepieciešamību nosaka Satversmes 90.pants. Šie pienākumi nav deleģējami tiešā valsts kontrolē neesošam tiesību subjektam.

Šāds secinājums izriet gan no Satversmes tiesas savulaik lemtā (sprieduma lietā Nr. 2006-12-01 16.punkts), gan Valsts prezidenta

Konstitucionālo tiesību komisijas priekšsēdētāja Egila Levita paustā viedokļa, gan Tiesībsarga un Saeimas Juridiskā biroja nepārprotami norādītā.

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likumā paredzēts saglabāt līdzšinējo finansēšanas modeli, saskaņā ar kuru oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas publicēšanas izmaksas galvenokārt sedz no privāto tiesību subjektu maksājumiem par normatīvajos aktos noteiktajiem obligātajiem paziņojumiem (sludinājumiem).

Šāda prakse Eiropas Savienībā ir plaši izplatīta, nav pretrunā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem, un pats Eiropas Savienības oficiālais publikācijas izdevējs šādi tiek finansēts. Tas ir katras valsts nacionālo tiesību jautājums.

Lai arī sociālie partneri neiebilst pret iespēju, ka no maksas par normatīvajos aktos noteiktajiem obligātajiem paziņojumiem (sludinājumiem) tiktu finansētas noteiktas un nepieciešamas oficiālā izdevēja funkcijas, viņi norāda: maksa būtu jāieskaita valsts budžetā, nevis tieši jāmaksā oficiālās publikācijas nodrošinātājam. Tomēr vēlos vērst uzmanību uz to, ka maksas tehniska pārlikšana vien un citādāka naudas plūsmas organizēšana būtību nemainīs, tā vienīgi var samazināt pieejamo resursu apjomu.

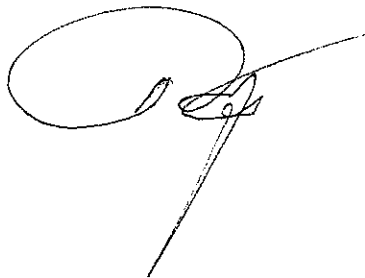
Valstij tik plašu publisku funkciju izpilde, kā noteikts Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likumā, būtu jāfinansē arī no publiskajiem finanšu resursiem. Valstij pakāpeniski būtu jāparedz un jāpalielina valsts budžeta finansējums likumā noteikto funkciju veikšanai, un šo jautājumu jāizlemj kontekstā ar likumā paredzēto oficiālā izdevēja reorganizāciju.

Tā kā šobrīd valsts budžeta iespējas ir ierobežotas un finanšu jautājumi ir sajaukti ar juridiska rakstura diskusijām, pašlaik nebūtu iespējams pieņemt izsvērtāko lēmumu. To apliecina arī fakts, ka Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma likumprojekta anotācijā atbilde uz juridisku jautājumu – papīra formas saglabāšana – aizstāta ar finansiāla rakstura atbildi – taupīt, atsakoties no papīra formas.

Saeima savu darbu ir izdarījusi, un šis likums ir pietiekami izstrādāts, lai tiktu izsludināts un stātos spēkā, tas pamatā nemaina pastāvošo finansēšanas kārtību un paredz pat netiešu maksas par paziņojumiem (sludinājumiem) samazinājumu. Ministru kabinets likuma pārejas noteikumos atvēlētajā laikā var turpināt meklēt optimālāko finansēšanas modeli un ņemt vērā sociālo partneru izteiktās bažas, taču nesamazinot likumā noteikto valsts pienākumu apjomu.

Ar cieņu

Valsts prezidents

Andris Bērziņš